

Carnet de vacanţă

Progresul — Steagul roşu 1—1. Iată o fază din acest joc. Bun sprinter şi agil în dribling, R. Ionescu i-a lăsat în urmă pe Olteanu şi Ivăncescu şi şi-a creat o nouă situaţie de a marca. Lovirea defectuoasă a balonului îi va da însă prilejul lui Adamache să evite golul.

Foto : TH. ROIBU

JIUL — UNIVERSITATEA CRAIOVA 3—0 (2—0)

După un joc în care au dominat mai mult timp, fotbaliştii de la Jiul au cîştigat cu scorul de 3—0 (2—0). Golurile au fost marcate de Naidin, R. Popa şi I. Constantin.

JIUL : Stan (Florea) — Talpai, Georgevici, Georgescu, Dobrescu, R. Popa, M. Popescu (Sandu), Peronescu (Marinescu), Cotormani (Stamanichi), I. Constantin, Naidin.

UNIV. CRAIOVA : Papuc — Bîtlan, Deselnicu, Popa, Velea, Strîmbeanu, Ivan, Martinovici, Niţă, Bălan, Tarălungă.

S. KONISCKA, coresp.

DINAMO BUCUREŞTI (TINERET-REZERVE) — MAŞINI UNELTE (DIV. C) 1—0 (1—0)

În ciuda terenului îngheţat, amicalul de pe Dinamo a prilejuit o verificare utilă a ambelor formaţii. Jocul a fost vioi, cu multe faze frumoase, create în special de dinamovişti care, de altfel, au şi reuşit să cîştige această partidă cu scorul de 1—0. Unicul punct al partidei a fost realizat de Petre Gheorghe.

AUREL PĂPĂDIE, coresp.

CHIMIA RM. VILCEA — UNIREA DRĂGĂŞANI 4—2 (1—0)

Deşi terenul a fost acoperit de zăpadă, el n-a constituit un obstacol pentru jucători în crearea unor faze frumoase. Vîlcenii au reuşit să înscrie de patru ori prin Mihăilescu (min. 44 din 11 m şi min. 50), Ionescu (min. 59) şi Petrică (min. 80). În finalul partidei, oaspeţii au redus din handicap prin Roznor (min. 83 din 11 m) şi Dumitraşcu (min. 90).

P. GIORNOIU, coresp.

VULTURII TEXTILA LUGOJ — VAGONUL ARAD 2—0 (1—0)

Peste 3 000 de spectatori au ţinut să vadă la lucru pe fosta divizionară A Vagonul Arad, care i-a deziluzionat pe iubitorii fotbalului din Lugoj. Elevii fostului „utist", *Ţîrlea*, au făcut, în schimb, o partidă foarte bună, reuşind în final o victorie nescontată, dar pe deplin meritată. Cele două goluri au fost realizate de *Zaharia* (min. 20) şi *Gheran* (min. 75).

● Marţi se va desfăşura în localitate o partidă internaţională : echipa Vulturii Textila va primi replica formaţiei iugoslave Spartak Subotica.

I. LEŞ, coresp.

Turneul echipei Dinamo Bucureşti in R. D. Germană

În cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.D. Germană, echipa Dinamo Bucureşti a susţinut două partide amicale. În primul meci, disputat la Berlin, fotbaliştii bucureşteni au fost întrecuţi de formaţia F.C. Unio Berlin cu scorul de 1—0. În cea de a doua întîlnire, care a avut loc la Rostock, dinamoviştii au terminat la egalitate, 1—1, cu formaţia locală F. C. Hansa. Golul bucureştenilor a fost realizat de Frăţilă.

Azi, Dinamo Bucureşti va susţine ultimul meci din cadrul turneului, în compania echipei Dynamo Schwering.

C. F. R. Timişoara va susţine două partide în Ungaria

Ieri, au părăsit ţara fotbaliştii de la C.F.R. Timişoara, care urmează să susţină două partide în Ungaria. Primul joc îl vor susţine miercuri cu *B.V.S.C. Budapesta*, iar cel de al doilea, sîmbătă, cu echipa de divizia A *Szeged*.

P. ARCAN
coresp. principal

Astăzi, cuplaj în str. dr. Staicovici

Jucătorii de la Progresul Bucureşti continuă seria jocurilor de verificare în vederea reluării campionatului. Astăzi, pe stadionul **Progresul** (str. dr. Staicovici) va avea loc următorul cuplaj : **ora 11 :** Progresul (tineret) — Cinematografia ; **ora 15,45 :** Progresul — Şoimii Buzău.

FINAL VICTORIOS: 3-0 CU INDEPENDIENTE!

(Urmare din pag. 1)

Lucescu pe extremă şi terminată cu centrare în careu, Domide înscrie : 2—0. În min. 62, Ghergheli (care l-a înlocuit pe Dobrin în min. 58) face o cursă lungă, centrează pe sus în careu, dar Domide, complet liber, şutează de la 6 metri peste bară. Trei minute mai tîrziu Lucescu trage puternic, dar portarul salvează cu dificultate, peste bară. Nunweiller VI îl deschide în adîncime (min. 69) pe Neagu, acesta intră în careu, dar şutul lui nu nimereşte poarta. Lucescu îl imită (min. 73) ca apoi, în min. 80, Dinu să zguduie bara cu o minge puternic expediată cu capul. Iar brutalităţile jucătorilor argentinieni nu pot împiedica majorarea scorului şi al treilea gol cade în penultimul minut de joc, printr-un voleu imparabil al lui Lucescu.

Arbitrul brazilian Carlos Cosa a condus următoarele formaţii :

ROMÂNIA : Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Mocanu, Dumitru, Nunweiller, Neagu, Dobrin (Ghergheli — min. 58), Dumitrache (Domide — min. 42), Lucescu.

INDEPENDIENTE : Truccia—Marcoli, Monjes, Figueroa, Raimondo, Pavoni, Bernao, Tarvio, Iazalde, Adorno, Tarabini.

Echipa României încheie, deci, turneul de la Rio de Janeiro pe locul II, în urma echipei Flamengo, (învingătoare cu 2—0 în jocul cu Vasco da Gama), cu 4 puncte şi golaveraj 6—4. Şi să amintim, în final, că echipa română a obţinut un bilanţ favorabil în turneul de pregătire în vederea C.M., efectuat pe continentul sud-american : 4 victorii (1—0 cu Atletico Mineiro, 2—1 cu Curitiba, 2—0 cu Vasco da Gama, 3—0 cu Independiente Buenos Aires), 2 jocuri nule (1—1) cu Internacional Porto Alegre, 1—1 cu selecţionata Peru) şi 2 înfrîngeri (1—2 cu Cruzeiro şi 1—4 cu Flamengo).

Scrisoare din Brazilia — Jurnal de călătorie

MIRCEA LUCESCU

● Ne vizitează Saldanha, însoţit de o adevărată... procesiune ! ● E linişte : se „schimbă" galeriile ● Nimeni nu scoate nici o vorbă ! ● Sintem, într-adevăr, trişti...

Încredinţăm astăzi tiparului un nou fragment din „jurnalul de bord" al căpitanului reprezentativei de fotbal, rînduri pe care Mircea Lucescu a avut amabilitatea să ni le expedieze, prin poştă, de dincolo de Ocean, din Brazilia. Reamintim, totodată, că primul episod al acestui serial ajungea cu relatarea înaintea primei partide a turneului, cea cu Cruzeiros...

„Aşadar, meciul se amînă... După cît era de cald în primele zile n-ai fi zis că s-ar putea să se dezlănţuie, ca din senin, o asemenea ploaie torenţială... Totuşi, seara, cînd vreo 30 000 de spectatori îşi şi ocupaseră locurile în tribune organizatorii au dispus amînarea partidei, lucru care pare nefiresc, excepţional, în fotbalul românesc, dar care se întîmplă în Brazilia destul de des, mai ales iarna... De altfel, dacă bine-mi aduc aminte, în turneul trecut n-am putut juca la Curitiba, tot din cauza ploii...

...Astăzi dimineaţă ne-a vizitat la hotel Joao Saldanha... Cînd ni s-a spus că trebuie să sosească, dintr-o clipă într-alta, am privit curioşi, pe fereastră, şi am crezut, în primul moment, că asistăm la vreo demonstraţie...

În clipa în care ziaristul-antrenor a apărut în raza hotelului „Normandy" am avut senzaţia că o mulţime delirantă intenţionează să asedieze clădirea... Cîteva sute de oameni îl urmau pe selecţioner într-un tumult tipic sud-american, cîntînd, bătînd din tobe, claxonînd, purtînd lozinci uriaşe, pe care scria cu litere de-un metru: ‚Brasil ha de ganhar" — Brazilia trebuie să cîştige!

Toţi par veseli, lipsiţi de griji — dacă nu mă înşel — de-a dreptul fericiţi... Între ei, un singur om îmi lasă impresia că este într-adevăr îngrijorat: Saldanha. Păşeşte înaintea sutelor de „torceadoros" puţin adus de spate, frămîntat, jucîndu-se cu ochelarii, refuzînd orice fel de autografe, de discuţii. Parcă — oare nu exagerez? — Saldanha mi se pare chiar trist, supărat. Cîteva minute mai tîrziu, încep să-l înţeleg mai bine, auzindu-l rostind pe gînduri, cu ochii duşi departe, cuvinte pe care le repetă, probabil de mai multe ori pe zi: „acum toată lumea mă caută, mă urmăreşte... Mulţi dintre iubitorii fotbalului mă consideră un fel de Barnard al echipei naţionale! Toată lumea speră... Dar ce-o să se întîmple, oare, în cazul în care transplantul nu-mi va reuşi?!"

A zîmbit amarnic, şi-a mai aprins o ţigară — cred că fumează tare mult, aprinde ţigară de la ţigară — şi-a muiat buzele în coniacul românesc. A schimbat vorba.

De altfel, toată convorbirea a fost cel puţin diplomatică. Am discutat despre Pele, despre Dobrin, despre organizarea fotbalului brazilian, despre meciul cu Portugalia văzut de Saldanha la Bucureşti, am discutat despre cîte şi mai cîte, numai despre... Guadalajara nimeni n-a scos nici o vorbă!

Am înţeles, însă, că dacă din cele 10 ore ale nopţii acest om tare — care degajă în jurul lui o deosebită încredere, un deosebit optimist — nu doarme decît 4, atunci măcar una din orele „albe" el o dedică echipei României... Ceea ce, zău, ne-a făcut o mare plăcere...

...În sfîrşit, intrăm pe teren într-o atmosferă de veritabil infern... În deschidere, Atletico învinsese cu 3—0 pe Sparta Praga, şi acum galeria ei savura izbînda, se delecta, umplînd văzduhul cu Cielito Lindo, incendiind aerul cu ultimele petarde. Nu se auzea nimic, comenzile antrenorului veneau parcă de undeva, de dincolo de un geam de sticlă... La un moment dat, însă, pe cînd ne încălzeam — asistaţi de o mulţime de radio-reporteri care nu se sfiesc să ia interviuri chiar şi în clipa în care echipele se îndreaptă spre centrul terenului — larma s-a potolit brusc ca la o comandă imaginară.

A fost un moment de acalmie atît de surprinzător, încît Coco Deleanu s-a uitat speriat în jur, şi a întrebat: „Ce-i? Oare ce s-a întîmplat? Te pomeneşti că spectatorii au uitat că mai este un meci...".

Dar spectatorii nu uitaseră şi peste puţin timp am înţeles: fusese un moment de „respiro" în tribune, necesar... schimbării galeriilor! De acum şi pînă la sfîrşitul partidei, galeria lui Cruzeiros se va dezlănţui, va agita nişte vulpi uriaşe — însemnul clubului — va întreţine un ritm sufocant... Susţinătorii lui Atletico, însă, vor cădea în apatie, indiferenţi şi parcă adormiţi, pentru a nu se trezi decît în finalul meciului, cînd vor saluta golul... românilor!

...Da, am pierdut cu 2—1 un meci în care nu prea ne-am acomodat nici cu terenul, umed, nici cu mingea, grea, nici cu adversarii, dificili, destul de duri. Scuze? Nu. Dacă vreţi, explicaţii, asta în cazul în care cei doi termeni nu se suprapun pe undeva...

Prima repriză a fost egală. Nimeni n-a marcat nici un gol. Ne propusesem chiar în pauză, discutînd între noi, să ieşim cît mai îndrăzneţ la atac, dar socoteala din tîrg... N-au trecut nici două minute din repriza a doua şi brazilienii conduc cu 1—0!

După alte 8 minute, Răducanu respinge o lovitură de la 11 metri şi fundaşul Lauro, un jucător de talia lui Popa, ţîşneşte de lîngă noi ca un resort şi reia în gol... 2—0! Ne privim unii pe alţii de parcă ne-am vedea prima oară. Lul Rică (n.n. Răducanu) îi vine să plîngă, iar noi, cei aflaţi în marginea careului mare, ne aruncăm unul altuia cele mai vinovate priviri cu putinţă...

Apoi meciul se echilibrează, atacăm tot mai periculos. Ba mai mult, Dumitrache realizează golul de onoare, la capătul unei faze în care adversarii driblaţi se numără ca popicele.

Asta este, însă, o slabă compensaţie... Toată lumea este tristă.

În seara aceea, responsabilul restaurantului ne repetă de cîteva ori : mai bine de 10 fripturi sînt neatinse!

Toată lumea vrea să doarmă. Sîntem, într-adevăr, trişti..."

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele şi prenumele : . . . .

Adresa : . . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim : din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE) ?

GRUPA A . . . .

GRUPA B . . . .

GRUPA C . . . .

GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATU MONDIAL?

. . . .

MIERCURI, LA SIBIU...

Formaţia locală, C.S.M. liderul seriei a II-a a campionatului diviziei B, va întîlni pe A.S. Armata Tg. Mureş. Partida va avea loc pe stadionul Voinţa, cu începere de la ora 16.

...ŞI IN CAPITALĂ

Stadionul Giuleşti va găzdui un nou cuplaj. În deschidere, de la ora 14, Rapid (tineret-rezerve) va juca în compania echipei Flacăra Moreni. De la ora 15,45, Rapid va întîlni pe Dinamo Bacău.

Pronosport

Azi, ultima zi pentru concursul suplimentar Pronosport C. M. hochei

După cum am mai anunţat, cu prilejul campionatului mondial de hochei pe gheaţă grupa B — care va avea loc la Bucureşti, Loto-Pronosport organizează un concurs suplimentar Pronosport cu un program axat pe meciuri din această competiţie la care participă şi reprezentativa ţării noastre.

Pentru a veni în sprijinul participanţilor, publicăm pronosticul „Programului Loto-Pronosport" pentru acest concurs : I : România — Iugoslavia 1 ; II : Japonia — R. F. a Germaniei 2 ; III : Elveţia — Norvegia 2 ; IV : S.U.A. — Iugoslavia 1 ; V : R.F. a Germaniei — Elveţia 1 ; VI : România — Japonia 1 ; VII : R.F. a Germaniei — S.U.A. X ; 2 ; VIII. : Norvegia — Iugoslavia 1,2 ; IX : România —Elveţia 1 ; X : Elveţia — Iugoslavia 2 ; XI : România — S.U.A. 1, X, 2 ; XII : Iugoslavia — Japonia X ; XIII : România — R.F. a Germaniei 1.

Amintim că azi este ultima zi cînd mai puteţi depune buletine pentru acest concurs.

● Tragerea Pronoexpres de mîine, miercuri 25 februarie a.c., va avea loc la Bucureşti, în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Va urma un film artistic. Intrarea liberă.

● Nu uitaţi, astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES nr. 8 DIN 18 FEBRUARIE 1970

Extragerea I : Categ. I : 2,2 variante a 66 535 lei ; a II-a : 164,2 variante a 8[illegible] lei ; a III-a: 4 138,5 variante a 35 lei.

Extragerea a II-a : Categ. A : 4,8 variante a 26 661 lei ; Categ. B : 344,3 variante a 372 lei ; Categ. C : 5 443,3 variante a 24 lei.

Cîştigători la extragerea I, categ. I : Ştefănescu Constantin din Bucureşti şi Rado Ştefan din Tg. Mureş.

Ştiute şi... neştiute

Constatînd că regulamentul de joc nu este aplicat uniform, în litera şi spiritul lui, U.E.F.A. a organizat, în urmă cu cîtva timp, la Florenţa, un curs internaţional, la care au participat şi trei arbitri români : Andrei Rădulescu (Bucureşti), Nicolae Rainea (Bîrlad) şi Cornel Niţescu (Sibiu).

Cu acest prilej, au fost făcute noi precizări în legătură cu regulamentul de joc, cu dispoziţiile intervenite, pentru a se ajunge la o interpretare corectă şi uniformă a regulilor de joc.

Considerînd că e bine ca jucătorii, spectatorii, antrenorii — ca să nu mai vorbim de arbitri — să cunoască pînă în cele mai mici amănunte tot ceea ce este în legătură cu regulamentul de joc, vom publica o suită de scurte materiale, legate de cele discutate şi hotărîte la Florenţa. Mai ales că se apropie returul...

Unde s-a produs infracţiunea ?

Potrivit articolului 12 din regulamentul de joc, o lovitură liberă trebuie executată de pe locul unde s-a produs infracţiunea. S-ar părea că lucrurile sînt cît se poate de clare, dar trebuie amintit că există criterii diferite pentru determinarea locului unde s-a produs infracţiunea. De aici, pot surveni unele greşeli, pe care vrem să le preîntîmpinăm prin rîndurile de faţă.

Dacă ne referim la infracţiunile în raport cu mingea, locul de unde se va executa lovitura liberă este acela unde jucătorul a atins balonul cu mîna. (Bineînţeles, intenţionat, altfel nefiind vorba de o infracţiune). Să luăm, de exemplu, cazul unui apărător căzut în afara suprafeţei de pedeapsă, dar care atinge balonul cu mîna în interiorul ei. Sancţiunea este lovitură de la 11 metri. În baza aceluiaşi principiu, deşi se află cu corpul în interiorul careului de 16 metri, dar atinge mingea cu mîna în afara lui, portarul va fi sancţionat cu o lovitură liberă directă, din afara suprafeţei de pedeapsă.

În schimb, la infracţiunile în raport cu adversarul, arbitrul stabileşte locul infracţiunii, în funcţie de locul în care contactul cu adversarul n-a fost regulamentar.

Un interes deosebit îl prezintă prevederile regulamentare pentru infracţiunile aşa-numite de la distanţă. În toate aceste cazuri, locul infracţiunii este acela în care se află jucătorul vinovat în momentul cînd începea infracţiunea. Două exemple : 1. Mingea fiind în joc, portarul o aruncă, intenţionat, într-un adversar aflat în afara suprafeţei de pedeapsă, lovindu-l pe acesta în plină figură. Decizia ? 11 metri ! 2. Un fundaş, aflat în afara propriei sale suprafeţe de pedeapsă, loveşte cu mingea sau cu o piatră (mingea fiind în joc) un adversar rămas, după o acţiune de atac, în interiorul careului. Sancţiunea ? Lovitură liberă directă de pe locul unde se afla fundaşul, adică din afara careului.

Titus Ozon: «SÎNT GOLGETERUL ROMÂNIEI»

● Scurta mea carieră de... actor de revistă ● Toţi fotbaliştii de clasă din generaţia mea s-au realizat doar parţial ● Numai talentele proaspete au făcut ca fotbalul nostru să nu se scufunde de tot ● Către clevetitorii de profesie... ● Locul doi, în clasamentul „Ghetei de aur" după Raymond Kopa ● Despărţirea de fotbal aduce cu ruptura unei mari iubiri

Am ajuns aproape de sfîrşitul acestei povestiri concise, pe care o voi dezvolta, probabil mai tîrziu, într-o carte. Ar mai fi de amintit scurta mea carieră de... actor de revistă. În 1957, Teatrul „Constantin Tănase" mă invita să apar într-un spectacol care se chema „Bujor al XII-lea". Ieşeam pe scenă într-un cuplet alături de Tomazian. Eram la mare vogă în vremea aceea şi s-a crezut că Ozon ar putea salva şi o revistă proastă, nu numai o echipă mediocră. Să nu se supere vremelnicii mei coechipieri de revistă, dar tot spectacolul era fără gust, ca o bucată de scîndură. În Bucureşti n-a obţinut nici măcar o linguriţă de succes. În provincie, prin oraşele în care nu jucasem, venea, în schimb, destulă lume ca să mă vadă în această postură. În realitate, n-am salvat nimic, fiindcă actorul Ozon n-avea nici a suta parte din talentul fotbalistului. Apărusem de mii de ori pe stadioane în faţa publicului, cifrat uneori la 100 000 de spectatori, şi nu-mi păsa niciodată. În schimb, pe o scenă cu numai 200 de spectatori în faţă, eram galben ca lămîia, emoţionat, inhibat şi stîngaci ca un actor de meserie introdus la un cuplaj interbucureştean, într-un meci Rapid — Dinamo. De unde aş vrea să se înţeleagă că fotbalul, spectacolele de revistă sau de music-hall sînt „comédii" radical deosebite între ele.

Cînd stau şi mă gîndesc la perioada în care am jucat mă simt tentat, bazîndu-mă pe destule argumente, să susţin că fotbalul nostru a fost destul de bun. Nu aşa de puternic cum l-am fi vrut, dar nici aşa de slab cum îl arătau a fi unele rezultate. Am fost coleg de generaţie cu mulţi fotbalişti de clasă. Dar nici ei, nici eu n-am putut realiza cît am fi fost în stare. Rarele contacte internaţionale între noi şi fotbaliştii din alte ţări au grevat mult dezvoltarea noastră, făcîndu-ne să avem, mulţi ani, complexe de inferioritate faţă de echipele străine cu renume. Am fost pasionaţi. Ne-am gîndit şi ne-am frămîntat mult pentru soarta fotbalului românesc. Dar el a fost lovit de atîta incompetenţă şi de atîtea măsuri arbitrare şi absurde, încît mă mir cum de n-a sucombat de tot, rezistînd, de bine de rău, aşa cum ştim. Numai sursa aceasta de talent inepuizabil care este tineretul nostru a făcut, cred, să nu se scufunde de tot. Sper ca fotbalul românesc să fi ieşit acum pentru multă vreme, dacă nu pentru totdeauna, din lunga noapte a mediocrităţii în care se pierduse.

Puiu Călinescu mă supraveghea în timpul machiajului, pe vremea cînd am jucat în echipa de la... Constantin Tănase

Meritele mele nu sînt mari. Atît cît pot fi meritele unui individ. Poate aş fi putut juca ceva mai bine. Dar asta n-ar fi anulat criza fotbalului nostru din anii trecuţi. Am avut conflicte cu o serie de conducători ai cluburilor sau federaţiei. Sigur că uneori greşeam deoarece climatul existent te invita el însuşi să calci strîmb. Dar mai frecvent, neînţelegerile se datorau lipsei de pricepere şi de vocaţie a conducătorilor. Am povestit doar foarte puţine întîmplări din care se poate deduce cam ce fel de oameni se ocupau de destinele fotbalului, la un moment dat. Dar vă asigur că ar mai fi multe de spus şi atunci aţi înţelege, mai bine, cît de profundă a fost criza de conducere a fotbalului nostru.

Chiar în clipa de faţă îmi amintesc un aspect simptomatic pentru atmosfera unei anumite perioade şi care mi-a produs o repetată amărăciune, la vremea aceea. Din cînd în cînd, apărea cîte unul căruia îi plăcea să insinueze că Ozon ar fi în stare să rămînă în străinătate. Omul ştia să ungă bine cu veninul ce-i colcăia în suflet urechile tuturor celor din jur. A venit vremea să arăt tuturor acestor clevetitori de profesie cît s-au înşelat. Ocazii am avut cu nemiluita. Am primit oferte foarte tentante, în această direcţie, de la multe echipe, oferte dintr-acelea, pe care nu ştiu dacă ei în locul meu, cu sufletele lor de mătrăgună, le-ar fi respins. Dar Ozon nu s-a gîndit niciodată să-şi părăsească ţara, nici înainte, nici după suspendare. Sentimentul legăturii cu pămîntul acesta şi cu oamenii lui nu mi-a îngăduit nici măcar să mă gîndesc vreodată la aşa ceva. Sînt şi voi fi cu sufletul împăcat că am dovedit mai multă dragoste de patrie şi conştiinţă politică decît aceste orătănii cu pretenţii de oameni şi cotcodăcit patriotard, care m-au bîrfit.

Am fost un fotbalist conştient de înzestrarea talentului meu, dar cred că nu mi-am pierdut prin aceasta modestia. Mulţi tineri ar fi ameţit probabil în locul meu, cînd în 1957 revista „France Football" mă desemna în clasamentul pentru trofeul „Gheata de aur" pe locul doi, după Raymond Kopa, şi înaintea iugoslavului Milutinovici. Poate, în fond, tot ceea ce am izbutit eu în fotbal nu au fost decît mici realizări. Nici nu pretind altfel. Dacă aş avea acum din nou 20 de ani, în ambianţa generală actuală, mult schimbată în bine, din toate punctele de vedere, traseul meu ar fi cu siguranţă altul şi fotbalistul Ozon ar avea o carieră incomparabilă, strălucită. Dar aceasta nu mai este, din păcate, pentru mine, decît o simplă ipoteză, imposibil de verificat.

Fotbalul e într-adevăr un sport foarte frumos. Dar el nu înseamnă numai cele 90 de minute pe care le joci, o dată sau de două ori pe săptămînă. Fotbalul înseamnă mult mai mult : antrenamente, griji, emoţii, bucurii, necazuri, siguranţă de sine, descurajare, prietenii, adversitate, insomnii, glorie, uitare, frămîntări neîntrerupte, fair-play sau nesportivitate, ambiţii, muncă, gînduri, tot mereu gînduri, pînă cînd te prinde şi te subjugă, devenind o stare de spirit, mireasa sufletului tău, care te mîngîie dar îţi şi cere imense sacrificii. Te poartă, te ridică, te ia cu el la vîrsta de 10—12 ani, te îmbată, iar apoi te lasă cînd ai trecut de 30 şi tu ai vrea încă să nu renunţi, dar el se desparte de tine insensibil, uneori brutal, fiindcă vede, parcă, uşoarele riduri care ţi-au apărut pe obraz, simte că reflexele tale au devenit mai leneşe, că pe 30 de metri alergarea ta e mai înceată.

Despărţirea e grea. Aduce cu ruptura unei mari iubiri. Vedeta începe să devină un om oarecare. Transformarea e dureroasă. Pe mulţi îi mistuie uitarea. Şi eu am suferit mult după „divorţul" forţat de fotbal. Nu mi-a fost nici măcar îndulcit cu o festivitate de retragere. Acum cîţiva ani, o mică ceremonie publică, la un meci de adio, era considerată, încă, de către unii, la noi, drept un cult păgîn, o erezie faţă de buchea dogmatismului cuibărit în sport. Acum am început să ne dăm seama că nu e decît un moment de necesară umanitate şi sportivitate. Grea, dar substanţială schimbare de optică.

A trecut o vreme de cînd nu mai joc. Mă bucură observaţia că simpatia pe care au avut-o oamenii faţă de fotbalistul Ozon nu s-a subţiat de loc. Mă bucur şi le mulţumesc. Pe stradă, în magazine, în tren, în tramvai, aproape pretutindeni oamenii mă recunosc şi prietenia lor capătă, spontan, expresii de afecţiune şi de consideraţie. Iată, deci, că fotbalul mi-a lăsat, pentru tot restul vieţii, ceva de o valoare inestimabilă : dragostea oamenilor. Îi mulţumesc.

Încheiem serialul nostru despre Ozon — golgeterul României — cu un articol evocator, scris de antrenorul Ştefan Cîrjan : OZON AVEA ATITA TALENT, INCIT MA INCOMODA CA ANTRENOR.